

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Svatý rok milosrdenství

Mluv světu o mém milosrdenství,
ať celé lidstvo pozná
mé neproniknutelné milosrdenství.
Je to znamení posledních časů,
po něm přijde den spravedlnosti.

Dokud je čas, ať se utíkají
k prameni mého milosrdenství,
ať čerpají z Krve a Vody,
která pro ně vytryskla.

Ježíš svatě Faustyně, Deníček 847

**Do Nového roku 2016
hojnost Božího požehnání
vyprošují**

Vaši duchovní otcové

*P. Jan Můčka
P. Krzysztof Klat*

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na leden 2016:

Úmysl všeobecný: Aby upřímný dialog žen a mužů odlišných náboženství přinášel ovoce míru a spravedlnosti.

Úmysl misijní: Aby se prostřednictvím dialogu a bratrské lásky s přispěním Ducha svatého překonala rozdělení mezi křesťany.

Úmysl národní: Ať se ve Svatém roce milosrdenství umíme společně modlit s nekatolickými křesťany a naslouchat slovu Božímu s vědomím vlastních chyb a hříchů a s lítostí nad nimi.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci prosinci 2015 přijali:

Amálii Kozubikovou

Slopné

Martina Janoše

Vysoké Pole

V prosinci 2015 odešla na věčnost a byla pohřbena:

5. prosince 2015

Marie Žebráčková

66 let

Sehradice 51

20. prosince 2015

Anastázie Hlavenková

90 let

Slopné 106

Odpocinutí věčné dej jim, Pane a světlo věčné ať jim svítí,

Zamyšlení

K NOVÉMU ROKU

Ano, je to tak. Máme tu zase nový rok. Další rok našeho života. Kolik nadějí a slibů bylo na začátku minulého roku? A dnes se nám zdá, že není vůbec žádná naděje. Pesimisté – a je jich v našem národě nemálo – říkají, že bude ještě hůř. Lev Nikolajevič Tolstoj by odpověděl: „Není tak zle, aby nemohlo být hůře!“ Přesto mi dovoluňte poznámku: a proč by nemohlo být lépe?

Ano, říkáte: zklamaly politické strany, zklamal stát, ekonomové a bankéři. Copak to nevěděli? A co církve, či církve? O nich ani nemluvíme! Dovoluňte mi přesto položit si otázku: vzal nám někdo veškerou naději? Jan Sokol ve své útlé biografii píše: „Máme nějakou šanci v téhle překerní bezradnosti moderního člověka a masové společnosti obstát?“ Všichni moderní filozofové věděli, že člověk bez naděje nemůže žít. Tou základní nadějí je život sám a jeho pokračování. Nestojí za to žít a pracovat pro děti, vnuky, či pravnuky? Víím, kolik zklamaných odpovědí obdržím. Ale víím, že také mi potvrdíte má slova a řeknete: copak to nedělám celý život? Díky za to.

Cesta z této beznaděje je právě cestou nového a hlubšího prožívání být otcem, matkou, dcerou či synem, vnoučetem či pravnoučetem. Anebo také bratrem, sestrou, kamarádem... Tam, kde se vytratil smysl života jednotlivce jako jedinečné, milující a milované osoby, nemá žádný smysl pro jedince

život společnosti. Pak ztrácí svůj smysl stát a jeho instituce, politický život, o církvi nemluvě....

Ještě stále mi zní vánoční: “Nám, nám, narodil se...” Nám, mně jako tobě, se narodila naděje. „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili,“ řekl později ten nově narozený, Ježíš Kristus.

Můžeme vytykat jednotlivým institucím ztrátu zájmu o společnost. Jako i všem shora uvedeným institucím. Ale ani to nám nepomůže. Nebude-li mít společnost sociální rozměr, nebude-li rodina místem odpovědnosti jednoho za druhého, nebudu-li já mít vztah a ochotu pomoci druhému, žádný stát, žádná instituce, žádná strana, ani církve nezvládnou absenci tohoto stavu. Protože zmíněné instituce mohou pomoci, podržet, ale nemohou nahradit to jediné potřebné. Láska a přátelství, bez kterých je život bez naděje, není přece výsledkem paragrafů vyhlášek a zákonů!

Naděje roku 2016 není jen v rukou těch druhých, ale každý jsme nositelem naděje pro rok 2016! Přeji Vám všem pozhnaný a naděje plný nový rok!

*Podle kardinála Dominika Duky
zpracoval Václav Ulrich*

* * *

Jen tehdy, budu-li dodržovat Boží přikázání a sloužit mu podle svého povolání, mohu – i nevědomě – činit dobro, konat jeho dílo, být andělem pokoje a hlasatelem pravdy na svém místě.

John Henry Newman

Rok milosrdenství:

NABÍDKA ŽIVOTA VYŠŠÍ KVALITY

Dnes se často hovoří o životní úrovni vyjadřované růstem hrubého domácího produktu, růstem průměrné mzdy a mnoha dalšími ekonomickými ukazateli. Nic proti tomu, ale spočívá skutečná kvalita života jen v jeho materiální stránce? Tušíme, že nikoli, a máme pro to řadu důkazů.

Třebas ani my si nežijeme až tak špatně, ale uvědomujeme si, že k úplné spokojenosti nám ještě něco chybí. Mnohdy jsou to komplikované či nějak narušené vztahy s lidmi z našeho nejbližšího okolí, které možná již po celá léta neseme jako velkou zátěž a nedokážeme se jí zbavit. Začalo to snad nějakou maličkostí, na niž se pak nabalovaly další věci, až z toho vznikl jakýsi začarovaný kruh. Jak z něho vyjít? Víme, že tím kouzelným slůvkem je odpuštění, ale nedokážeme se vždy k němu dopracovat.

Ví to i papež František a nepochybně to byl pro něho jeden z impulzů, proč vyhlásil Svatý rok milosrdenství. V poslední době jsme v církvi prožívali různé tematické roky, které měly oživit například naši víru, úctu k zasvěcenému životu, dát kněžím další podněty k lepšímu vykonávání jejich služby atd. Rok milosrdenství se však našeho každodenního života dotýká nejvíce ze všech: přijímané Boží milosrdenství v životě člověka by mělo vést k odpuštění druhým.

Papež se k tématu milosrdenství a odpuštění, zejména v rodině, při svých promluvách často vrací. Nedávno hovořil velmi jasně: “Rodina je velkým cvičištem vzájemného dávání a odpouštění, bez něhož žádná láska nemůže trvat dlouho. Láska bez dávání a bez odpouštění nevydrží, nevytrvá! Naučíme-li se prosit bezodkladně o prominutí a vzájemně si odpouštět, rány se hojí, manželství utužuje a rodina se stává domem, který je kompaktnější a odolává otřesům našich malých i velkých špatností. Praxe odpouštění nejenom chrání rodiny před rozpadem, ale pomáhá společnosti, aby byla méně zlá a méně krutá.”

Odpouštění začíná v rodině, ale jako takzvané „vztahové dobro“ má přesah do života celé společnosti a je jedním z faktorů kvalitnější životní úrovně. To by jistě bylo zajímavé téma pro experty (možná cesta k příští Nobelově ceně za ekonomii), ale my chceme raději zůstat na praktické rovině.

Papež ve zmíněné katechezi také konstatuje: „Říká se: ano, jsou to krásná slova, ale není možné je praktikovat. Tak tomu ale díky Bohu není. Přijetím odpuštění od Boha jsme s to sami druhým odpouštět.“

Následující text, převzatý z knihy amerického duchovního, má být pomůckou, jak se můžeme na cestu odpuštění vydat, vytrvale po ní kráčet a s Boží pomocí úspěšně dojít až k jejímu cíli, jímž je v ideálním případě obnova vztahu, ale každopádně naše vnitřní osvobození jako odměna za úkon odpuštění.

Deset kroků vedoucích k odpuštění

Proces odpouštění můžeme přirovnat k cestě. Má své východisko (prožitek zranění) a má svůj cíl (odpuštění). Abychom dovedli cestu do zdárného konce, jsou k tomu zapotřebí některé kroky.

1. krok: Obrátit se k Bohu

Naše cesta začíná tím, že se obrátíme k Bohu. Když se k němu obrátíme, dokážeme se ke své bolesti postavit. Bůh se stane naším společníkem na cestě a nebude chtít, abychom spolu cestovali mlčky. Je dobré s ním hovořit! Prosme ho o pomoc a uzdravení, o trpělivost a odvalu, o moudrost a sílu. V průběhu cesty se s největší pravděpodobností změní to, co mu chceme říci:

Místo prosby „Pomoz mi“ budeme možná říkat „Děkuji“.

2. krok: Nezůstat stát

Hněvat se proto, že mi někdo něco udělal, není hřích. Bůh nám dal schopnost, abychom hněv pociťovali. Avšak to, jak s ním budeme zacházet, je pro další pokračování naší cesty rozhodující. Když se bude hněv proměňovat v rozhořčenost a zlost anebo když nás povede k tomu, abychom hledali odplatu či pomstu, zůstali jsme u svého hněvu stát. Hněv nás však také může vést k tomu, že se postavíme proti způsobené nespravedlnosti, že se začneme bránit anebo člověka, který nám ukřivdil, odkážeme do patričních mezí. Hněv a láska mohou jít ruku v ruce. Řekněme Bohu, že se na někoho hněváme. Náš hněv možná odkrývá nedostatek naší víry a důvěry, avšak Bůh se s námi setkává tam, kde právě jsme. Nejde před námi s tím, aby na nás pak počkal až my ho dohoníme. Při této cestě Bůh vždycky zůstává na naší straně, i když ještě máme před sebou dlouhou pouť.

3. krok: Zvolit si úzkou cestu

Odpustit znamená rozhodnutí, nikoli pocit. Když se nám stalo bezpráví nebo když nás někdo zranil, bývá normální, že jsme zlostní, smutní, zklamaní, zmatení nebo bázlivi. Avšak i navzdory těmto pocitům se můžeme rozhodnout, že chceme odpustit, že nechceme odplácet, ale jednat tak, jak to vyžaduje láska. Dojdeme přitom na rozcestí: Můžeme se rozhodnout buď pro cestu hněvu a odplaty nebo pro cestu odpouštění a pokoje. Ta druhá stezka je užší a těžší, avšak jako jediná vede k cíli.

4. krok: Vyhýbat se nebezpečí

Proces odpouštění bývá často tvrdý. Ale nemusí to tak být ve všem. Nemůžeme a nesmíme se vystavovat zbytečné námaze nebo otevřenému nebezpečí. Pokud hrozí nebezpečí násilí nebo zneužití, vyhněme se mu, a je-li třeba, utečme před ním. I Ježíš se v některých okamžicích nebezpečí vyhýbal. Později přijal utrpení, které bylo nezbytné, aby splnil své Božské poslání: křížová cesta byla součástí jeho životní cesty. I my máme nést svůj kříž. Avšak ne každé utrpení je křížem, jehož nesení Ježíš od nás žádá. Existují bolesti, kterým se máme vyhýbat.

5. krok: Zastavit se v kostele a čerpat sílu ze svátosti

Na každé dlouhé a obtížné cestě člověk potřebuje potravu, aby se posilnil, když je vyčerpaný, a lék, když je zraněný. Na cestě odpouštění nám Ježíš nabízí obojí. Ve svátosti smíření nám odpouští a léčí vnitřní rány, které nám způsobily naše hříchy. Když jsme od něho obdarováni, můžeme dávat dál to, co jsme přijali. Ve svátosti eucharistie nás živí svým

tělem a krví. Dává nám svou milost, abychom mohli jít dál. Vysílá nás se svým pokojem, abychom lásku a odpuštění nesli dál.

6. krok: Ptát se na cestu a na směr

Nejsme první, kdo se vydal na cestu odpuštění. Pomoci nám může ten, kdo už ji prošel. Od něho si můžeme vyžádat usměrnění. Může to být buď moudrý a zodpovědný přítel, bratr nebo sestra v Kristu, kněz, jáhen nebo jiný duchovní, případně terapeut. Bůh ví, že potřebujeme pomoc od druhých. Možná nám někoho takového pošle do cesty nebo nám ukáže člověka, který s námi chvíli půjde, posune nás nebo nás popotáhne vpřed.

7. krok: Odhodit přítěž

Když Ježíš rozesílal své učedníky, přikázal jim brát si s sebou jen malá zavazadla. I po cestě odpuštění bychom měli jít zatíženi co nejméně. K tomu bude zapotřebí, abychom odhodili některé zbytečnosti, jako například ochromující pocit viny tak, že vyhledáme odpuštění u Boha. Rovněž bychom si měli „odlehčit“ od nepřiměřených očekávání od lidí, kterým máme něco odpustit my.

8. krok: Ohlédnout se přes rameno

Může nám pomoci, když se zpětně podíváme na situaci, při níž jsme byli zraněni, a nově zhodnotíme, co se tenkrát stalo. Byli jsme i my nějak spoluodpovědní? Vykonali nebo zanedbali jsme něco, co poznamenalo okolnosti našeho zranění? Co je s člověkem, který nás zranil? Co poznamenalo jeho život? Jaké skutečnosti ho vedly k tomu, že se takovým stal nebo takto jednal? Pochopit těžkosti druhého člověka nám může pomoci, abychom mu odpustili to, čeho se vůči nám dopustil.

9. krok: Nezařazovat zpátečku

Proces odpuštění není sprint, ale maratón. Často je to dlouhá a těžká cesta. Nemůžeme očekávat, že svého cíle dosáhneme rychle. Možná bychom to někdy nejraději vzdali. Může se nám zdát, že jsme udělali jeden krok vpřed a dva kroky vzad. Přesto je důležité, abychom nepřestali vytrvale krok za krokem kráčet vpřed. Mysleme na Ježíše: šel do Jeruzaléma, i když věděl, že se vydává nebezpečí. Nesl svůj kříž a na kříži zemřel. Ale třetího dne vstal z mrtvých. I my smíme doufat, že naše těžká cesta bude mít dobrý konec.

10. krok: Mít před očima cíl

Cíl naší cesty se nazývá odpuštění. Ale jak víme, že jsme ho dosáhli? Naše myšlenky, skutky a pocity nám ukáží, že se blížíme k cíli. Možná, že proces odpuštění bude dovršen až ke konci našeho života. V každém případě je dobré si ten den představit a myslet na to, jaká máme udělat rozhodnutí, abychom byli takoví, jací chceme být, až předstoupíme před Ježíše. Dokud jsme na cestě, můžeme doufat, že náš cíl je totožný s cílem toho, kdo nám způsobil zranění, a to je život s Ježíšem u Otce. Každopádně je to Ježíšovo přání. A mělo by být i naše!

Z měsíčníku Nové město, zpracoval Václav Ulrich

* * *

Kostelem všechno začíná, praxí života pokračuje. Zbožnost není něco, co v našem životě přichází jako doplněk, ale je postojem, kterým žijeme náš

život. Cukr se nedává vedle kávy, nebo vedle čaje, ale dává se do šálku. Teprve pak se káva nebo čaj stává sladkým. Tak je to s naší vírou. Musí proniknout náš všední den, nejen jej orámovat.

Biskup Joachim Wanke

ZÁPISKY Z POUTI KE SVATÝM BRANÁM

V půlce listopadu mě v Katolickém týdeníku zaujal inzerát, který zval v termínu 6.-10.12.2015 na pouť do Říma u příležitosti zahájení mimořádného Svatého roku milosrdenství. Poutní zájezd pořádala CK Miklastour, se kterou jsme v roce 2010 putovali do Compostely. Měla jsem ještě pár dní dovolené, a protože od října 1993, kdy jsem v rámci poutního farního zájezdu s P. Janem Můčkou poprvé navštívila Řím a jiná poutní místa v Itálii, protéklo Tiberou hodně vody, bylo rozhodnuto.

V neděli v poledne jsem v Brně spolu s několika dalšími neznámými poutníky nastoupila do autobusu, který poté, co posbíral poutníky v Olomouci, Prostějově a Kyjově, zamířil z Brna směrem na Mikulov. Seděla jsem v zadní části autobusu a díky tomu, že nebyl plně obsazen, měla jsem pro sebe dvě sedadla, což bylo pro plánované noční přejezdy naprosto ideální. Usadila jsem se a za chvíli jsem zprava ucítila řízky, ze zadu zavoněla prý letošní dubňanská meruňkovice. Začátek pouti jak má být.

Pan Miklas si vzal mikrofon, přivítal nás a nastínil program dalších dní. Dověděli jsme se, že pouť k zahájení Svatého roku milosrdenství inicioval současný kyjovský děkan P. Vladimír Mrázek, který cca před deseti lety působil jako kaplan i v naší farnosti, a který jel spolu s námi jako duchovní doprovod. Pak si vzal seznam a začal představovat jednotlivé poutníky, protože jen malá část poutníků pocházela z kyjovské farnosti - byli jsme nasbíráni z celé České republiky. Ale svět je malý a tak jsem díky představování hned zjistila, že pár sedáků přede mnou sedí manželský pár z Lidečka. Po chvíli zaznělo jméno a příjmení paní, která ovšem v autobuse neseděla a její místo bylo volné. Nastal šum, náš průvodce vypnul mikrofon a nadlouho se odmlčel. Pokoušel se telefonicky kontaktovat chybějící poutnici a na nejbližším možném místě autobus odbočil, otočil se a mířili jsme zpátky do Brna. Asi za hodinu od našeho odjezdu jsme se tedy opět objevili v centru Brna, kde už na správném místě čekala paní z Čech, která Brno bohužel neznala a navíc měla do CK telefonické spojení pouze na pevnou linku.

Dál už cesta probíhala bez komplikací. Dověděli jsme se o samotném významu otevírání Svatých bran a Svatého roku milosrdenství, kdo chtěl, mohl se pomodlit se růženec, večerní chvály, případně si zazpívat, sledovat film ze života sv. Pavla, anebo jen podřimovat.

V pondělí v brzkých ranních hodinách jsme zastavili před Římem, kde byl čas na ranní hygienu, snídani, ale i výborné italské kapučino, protože nás čekala celodenní prohlídka „Věčného města“. Poté nás autobus dovezl do centra Říma a vysadil kousek před bazilikou sv. Jana v Lateránu, která se pro návštěvníky otvírá v 7,00 hod. Prohlédli jsme si Svatou bránu, kterou jako jednu ze čtyř, papež František otevřel o pár dní později (13.12.2015) a pak i celou nádhernou baziliku. Už před vstupem mě zarazil malý stan, armádní terénní

vozidlo a vojáci se samopaly postávající u boku baziliky. Postupně jsme ale zjišťovali, že v celém Římě je na každém kroku plno policistů, vojáků, záchranářů, pracovníků červeného kříže, a v dalších dnech mimořádná bezpečnostní opatření nabírala na síle. Z Lateránské baziliky jsme zamířili k protější budově Svatých schodů, po kterých měl kráčet Ježíš v Pilátově paláci v Jeruzalémě, a které dovezla do Říma sv. Helena. Po tomto schodišti s 28 schody se chodí pouze po kolenou. Úmyslu, za který se poutník při chůzi modlí, by měl obětovat i nemalou fyzickou bolest, která se časem zákonitě dostaví.

V nedaleké bazilice sv. Kříže v Jeruzalémě jsme měli mši svatou a následně si prohlédli i kapli s ostatky Kristova kříže, které měla sv. Helena rovněž převést z Jeruzaléma do Říma. Poté jsme se vrátili k Lateránské bazilice a uličkami sešli k bazilice sv. Klementa, kde byl pohřben sv. Cyril. Pokračovali jsme k budově Kolosea, největšího oválného amfiteátru, který byl postaven v římské říši. Kdo chtěl, mohl si vystát frontu, projít bezpečnostní kontrolou, zakoupit si vstupenku a prohlédnout si celý amfiteátr. Vstupenka platila i pro nedaleké Forum Romanum, které bylo v dobách antického Říma centrem veřejného dění, a které v současné době představuje velkou oblast zbytků staveb a archeologických vykopávek. Postupně jsme došli až na Kapitol, nejnámější a nejmenší ze sedmi římských pahorků, centrum moci, prohlédli si kostel St. Maria in Aracoeli (kostel Panny Marie u Nebeského oltáře) a pokračovali k monumentálnímu památníku Viktora Emanuela II. a Benátskému náměstí.

Tady jsme už značně unaveni nastoupili do autobusu, který pro nás přijel a dovezl nás do hotelu Regio, kde jsme byli ubytováni. Pokud by se někdo chystal navštívit Řím a sháněl ubytování, tento hotel v centru Říma, nedaleko dopravního terminálu Termini, můžu jenom doporučit.

V úterý ráno jsme posnídali a už po 7,00 hodině vyrazili pěšky na nádraží Termini, odkud jsme jeli metrem na Svatopetrské náměstí, kde jsme se měli spolu s tisíci dalších poutníků účastnit mše s papežem Františkem a otevření Svaté brány v bazilice sv. Petra, kterým měl být zahájen Svatý rok milosrdenství. Můžu říct, že Řím byl v tento den snad nejtřeštěnějším místem na světě, ať už v ulicích, metru, či samotném náměstí sv. Petra. Museli jsme projít několikerou přísnou kontrolou a nakonec i bezpečnostními rámy. Jedna poutnice si chtěla tuto proceduru vyfotit, hned ji však odchytil policista a tuto fotku musela smazat. Další si s sebou v tašce nesla malou pleskačku slivovice. Skleněná láhev skončila v odpadkovém koši bohužel i s obsahem. Cestou jsme obdrželi brožurku s liturgickými texty a zpěvy. Pak už jsme se rozprchlí do areálu a hledali volné židle k sezení. Od rána sice lehce mrholilo, nebylo nejtepleji, ale nějak nám to nevadilo a zároveň na nás dýchla slavnostní adventní atmosféra, která na náměstí panovala a nadšení tisíců dalších poutníků,

kterí zde už čekali a poslouchali doprovodný program. Opakovaně zazníval i melodický hymnus Svatého roku *Misericordes sicut Pater*, který, jak jsem zjistila na internetu, má už i českou verzi. Jak příjemné bylo, když jsem našla volnou židli a zjistila, že vedle mě sedí mladý pár ze Slovenska.

I když jsme byli docela blízko, sledovali jsme dění před bazilikou především na velkoplošných obrazovkách. Na začátku bohoslužby byla v hlasu papeže slyšet únava, při chůzi do schodů mu museli

pomáhat ceremoniáři, ale v průběhu jakoby ožil a únava zmizela. Samotný obřad otevření Svaté brány byl prostý, ale působivý. Dojemné bylo vidět setkání papeže Františka s papežem Benediktem, a protože najednou začalo svítit slunce, bylo ze záběrů kamery uvnitř baziliky dobře vidět, jak sluneční paprsky otevřenou Svatou bránou proudí do baziliky a brána je plná světla.

Protože jsme nevěděli, kdy a kterými vstupy bude možné projít Svatou bránou, čekali jsme na svých místech a v poledne jsme si ještě vyslechli promluvu, kterou spolu s modlitbou Anděl páně vedl papež tentokrát z okna Apoštolského paláce. Postupně se v boční uličce začali srocovat policisté, dobrovolníci a samozřejmě i davy poutníků a uzavřeným koridorem bylo možné pomalu po skupinkách vstupovat do baziliky sv. Petra. Po nějaké době a mírné tlačenci se to podařilo i nám a po projití Svatou bránou jsme se zastavili mimo jiné i u hrobu sv. Jana Pavla II. a sv. Petra.

Pak jsme všichni společně odjeli metrem k další ze čtyř papežských bazilik, kde bude otevřena Svatá brána, a to k bazilice sv. Pavla za hradbami, kde se nachází hrob tohoto světce. Zaujala mě především venkovní mozaika na fasádě a portréty všech papežů od sv. Petra umístěné po obvodu celé baziliky. Tady nás čekal autobus a odvezl nás na okraj Říma k místu zvanému Tre fontane (Tři fontány), kde se v parku nachází klášter trapistů s třemi kostely. Tři malé fontány v jednom z nich označují místo, kde prý po dopadu odseknuté hlavy apoštola Pavla vytryskly právě tři fontány. Poté jsme odjeli k poslední z papežských bazilik, která má zároveň několik názvů, a to bazilice Panny Marie Větší (Panny Marie Sněžné, Panny Marie u Jesliček, Libečkově bazilice) – St. Maria Maggiore. Byl už večer, zjistili jsme, že bazilika je otevřena pouze do 19,00 hodin a mnoho času nám tedy nezbývá. Protože byl v ten den (8.12.) mariánský svátek – Neposkvrněné početí Panny Marie, a v odpoledních hodinách navštívil tento největší mariánský chrám papež František, byla opět v celém okolí zavedena mimořádná bezpečnostní opatření, a znovu jsme museli projít i bezpečnostními rámy, což znamenalo podstatné zdržení. Když už jsme ale všichni tuto kontrolu zvládli a vešli do baziliky, bohužel jsme zjistili, že zde právě u příležitosti mariánského svátku probíhá bohoslužba, kostel je plný lidí a můžeme si projít pouze boční lodi kostela. Díky této komplikaci tak zbyl čas i na italskou zmrzlinu v blízké cukrárně. Odtud jsme opět notně unaveni po celém dni odešli pěšky do nedalekého hotelu.

Ve středu ráno po snidani jsme naložili kufry do autobusu, který nás zavezl k náměstí sv. Petra, kde jsme se měli zúčastnit audience s papežem. Vívalo nás slunečné počasí a my jsme měli možnost prohlédnout si nejen náměstí a přilehlou kolonádou, ale také vatikánský vánoční strom, který zdobí barevné koule vyrobené onkologicky nemocnými dětmi a betlém

ve venkovském stylu s 24 dřevěnými postavami v životní velikosti. Opět jsme museli projít bezpečnostní kontrolou včetně bezpečnostních ráků a společně jsme si našli volná místa přímo u uličky, kudy měl před audiencí projíždět Svatý otec. O.Mrázek nám ve zbývajícím čase pověděl něco víc o logu a mottu Svatého roku milosrdenství, které zdobilo průčelí baziliky, ale i o významu projití Svatou bránou. Motto *Milosrdní jako Otec* nám říká, že podle příkladu Otce, který od nás žádá, abychom neposuzovali a neodsuzovali, bychom

měli odpouštět a lásku i odpuštění darovat bez míry. Logo je dílem O. Marka I. Rupnika, žáka kardinála Špidlíka, a je vyobrazením Boha jako Dobrého pastýře, který má na ramenou člověka – chudáka, se kterým se tak sblížil, že jejich dvě tváře mají jenom tři oči. Dobrý pastýř se chce dívat pohledem zbloudilého a zároveň vtahuje zbloudilého do svého pohledu a zve nás, abychom se učili vidět očima Krista.

Samotný význam projití Svatou bránou znamená připutovat do chrámu k setkání s Bohem, kterému se v důvěře otevřeme, vyznáme viny, přijmeme odpuštění a rozhodneme se pro skutky milosrdenství. A tak jako Otec odpouští nám, měli bychom odpouštět ostatním, tak jako je Bůh milosrdný k nám, měli bychom být milosrdní ke svým bližním.

Pak už jsme zahlédli, jak z boční uličky vyjíždí auto s papežem, které postupně projíždělo horní částí náměstí tak, aby papež mohl pozdravit všechny poutníky. Zpětně musím říct, že ve snaze ulovit co nejlepší fotografii, jsme se připravili o hlubší prožití okamžiku blízkosti Svatého otce. Svatý otec při audienci v homilii znovu mluvil o významu Božího milosrdenství a mě zaujala tato jeho slova: „...Každý den, kdy Bůh něco učinil – měsíc, slunce, živočichy – viděl, že je to dobré. Když však stvořil muže a ženu, Bible říká: „Viděl, že je to velmi dobré.“ Proč říká „velmi dobré“? Proč je Bůh po stvoření muže a ženy tak spokojen? Protože nakonec měl komu odpouštět. ... Svatý rok bude pro církev „příhodným časem“, pokud se naučíme volit to, co se Bohu líbí nejvíc, aniž bychom podlehli pokušení myslet si, že něco jiného je důležitější a prvořadější...“

Po skončení audiencie v rámci volného programu někteří znovu prošli Svatou bránou, navštívili katakomby nebo kopuli baziliky, Sixtinskou kapli, Vatikánská muzea, ale i množství obchůdků, aby zakoupili nejrůznějšími suvenýry a náboženskými předměty pro svoje blízké.

Protože jsem si chtěla Říma ještě co nejvíc užít, velkou část střeďního volného času jsem strávila s mapou v ruce a procházela ulicemi a náměstími předvánočně vyzdobeného města a prohlédla si i další známá místa, Andělský hrad, vykopávky Area Sacra, Campo de Fiori (náměstí květin), kde probíhal pravý italský trh s čerstvými potravinami, květinami, Fontánu di Trevy, náměstí Pizza Navona, budovu Pantheonu, a mnoho dalších kostelů a bazilik.

Po večerní mši v malém kostele kousek za Vatikánem nás už čekala cesta domů.

Pokud si člověk netroufá vyrazit na pouť sám, nezbývá než využít nabídky organizovaného zájezdu. K jeho zdárnému průběhu je však od jednotlivých poutníků zapotřebí notná dávka tolerance a trpělivosti a platilo to i pro naši skupinu. Každý den se totiž někdo někde ztratil, protože buď neposlouchal pokyny, nebo se někde zdržel. Také samotné složení poutníků by vydalo na zajímavou sociologickou studii. Starý zmatený jáhen z Čech, který věčně neposlouchal pokyny průvodce, mručel si něco pod vousy a měl ještě potřebu doplňovat jeho výklad, i když nikdy nic pořádně nevěděl – také díky tomu si už druhý den vysloužil přezdívkou a každý hned věděl, o kom je řeč. Devadesátiletá! dáma, která celou pouť strávila se svou přítelkyní v sukni, elegantním kabátě, baretu a kožených botách na podpatku, s kabelkou v ruce, při čekání na audienci plyně konverzovala s cizinci sedícími vedle ní, a na které, na rozdíl od mnoha podstatně mladších poutnic, nebylo po celém dni vůbec vidět únavu. Paní, která evidentně neměla hudební sluch, ale zpívala s takovým zápalem a nasazením, že jsem si po chvíli skutečně nebyla jistá, jestli zpívá falešně ona nebo já. Starší paní s batohem na zádech, která neustále něco fotila a pak se opakovaně vypytovala průvodce, co že si to vlastně vyfotila, aby prý mohla referovat

příbuzným doma, která Vatikán opouštěla s velkým sáčkem plným fosforeskujících růženců. U hubeného sedmdesátníka sedícího za mnou, který tvrdil, že je věřící, ale do kostela chodí jenom o Vánocích, jsem zase obdivovala, že se vůbec vydal na pouť s takto pevně daným duchovním programem.

Obdivovala jsem také našeho průvodce, který se nám celé dny věnoval, nenechal se otrávit různými kritickými připomínkami některých poutníků, který spolu s manželkou a dcerou okamžitě řešil vzniklé problémy, operativně měnil program, abychom viděli a zažili co nejvíc, a především nám poskytl tolik informací o navštívených místech. I po této zkušenosti můžu CK Miklastour všem jenom doporučit, protože je vidět, že organizování poutních, ale i poznávacích zájezdů neberou jenom jako podnikání, ale spíš jako svoje poslání.

V Římě jsem strávila několik dní plných zážitků a dojmů, a už teď vím, že se tam chci zase někdy vrátit.

Závěrem nezbyvá než dodat slova, která se modlil papež předtím, než otevřel bránu ve Vatikáně: „*Dej, Bože, abychom prožili milostiplný rok.*“

Ing. Jarmila Váňová

Cesty českého národa

14. díl

BÍLOU HOROU ZAČALO 30 LET VÁLKY, VRAŽDĚNÍ A BĚD

Veliké neštěstí stihlo skutečně v době, ke které jsme ve svém vypravování dospěli, národ náš. Největším neštěstím bylo to, že tím vzbouřením protestantských stavů r. 1618, začala válka třicetiletá, a že po celou tu dobu Švédové činili vpády do země naší. Vpády to byly tak děsné, že ještě nikdy předtím – ani v bouřích husitských – ani nikdy potom nebylo tolik měst a vesnic zbořeno a spáleno, tolik ukrutností a násilí i nemravností spácháno jako ve válce této. Lid až k zoufalství přivedený do lesů se utíkal, tam zpustl a zdivočil, zchudl a vyhynul – takže se čítá, že počet obyvatelstva v Čechách na 800 000 klesl! Metla Boží přísně šlehala nás.

K neštěstí velikému, jež nás stihlo, patří i to, že jsme se stali národem téměř bez své šlechty. Šlechta odbojná byla totiž trestána též konfiskováním statků, které potom obdrželi šlechtici cizí, němečtí, španělští atd., kteří s lidem našim srůstí nemohli a našeho vlasteneckého citu neměli a ani naši řečí mluvit neuměli a se nenaučili. Ba i ta šlechta naše, která tu pozůstala, se během časů z velké části poněmčila. Zeslábli jsme a zchudli tím více.

Krom toho zmizela téměř na dobro střední třída zemanů a svobodníků! Vyšší šlechta tím více půdy nabyla a poroba lidu po způsobu německo-protestantském tím více se utužila. Účet za vzbouření protestantské šlechty zaplatil z největší části ubohý český lid. Neštěstím bylo rovněž, že země zůstala na venkově liduprázdná. Kde máme vesnice o několik stech obyvatelích, čítalo se po třicetileté válce na 20–30 duší. Noví majitelé velkostatků šlechtických povolali tu i tam lid německý k osazení vesnic a k pracem polním.

Konečně patří sem též to, že Ferdinand II. vida rozervanost naši náboženskou, spolu s nespolehlivostí poddaných protestantských a užívaje pravidla protestantského „čí kraj, toho i náboženství“, usiloval o to, aby všichni obyvatelé země naší byli víry jediné a to víry jeho, víry katolické. Tím se stalo, že byli především ze země vypovězeni kazatelé rozličných

protestantských sekt, a po marném usilování i mnozí jiní obyvatelé země naší, kteří zde statky a domy své prodali.

*připravil a upravil Vojta Chupík
Pokračování přístě*

Godzone

(periodické okénko pro mladé)

Akce na měsíc leden

9. 1. 2016 Večer chval Újezd (18:00)
6. 2. 2016 Večer chval Dolní Lhota (17:30)
6. 2. 2016 Pepův pohár (Valašské Klobouky, info na www.animak.cz)

Svatí z kalendáře

Sv. Jan Bosco (31. 1.)

Úmrtí: 1888

Patron: katolických vydavatelů a nebeský ochránce studentů

Atributy: děti, studenti, vyobrazován v kněžské klerice

Pocházel z chudé venkovské rodiny v Piemontě. R. 1841 byl vysvěcen na kněze a začal apoštolát mezi zanedbanou mládeží. Shromažďoval konfliktní chlapce, o které se nikdo nestaral. Pečoval, aby neměli hlad, vychovával je a každého nechal vyučit řemeslu. Stal se zakladatelem učňovských škol. S velkou předvídatostí se snažil předcházet chybám a životním omylům mladých lidí. Považoval se více za jejich přítele než učitele a zakusil proto mnoho nepřijemností. Za ochránce si zvolil sv. Fr. Saleského, a proto se jeho následovníci nazývají "salesiáni". Již před smrtí Dona Boska měli 64 domů a přes tisíc členů v Itálii a na mnoha místech ve světě.

Boscova výchova:

Svoji metodu výchovy nazval Bosco preventivní systém. Ten pak stojí na třech pilířích: rozum – reaguje na konkrétní situaci a snaží se domýšlet, jaké bude mít jeho jednání důsledky na daného jednotlivce

laskavost – snaží se být spolupracovníkem, zajímat se o jejich zájmy, hrát hry apod.

náboženství – vychovatelská činnost má vycházet z hlubokého vztahu vychovatele k Bohu.

K tomu má také vést své svěřence.

Bosco s chlapci hrál mnoho her a provozoval hudbu. Vždy se však také modlili, účastnili se mše svaté apod. Některé výpovědi dona Bosca o výchově:

Salesián musí svým ustavičným dohledem a především pozornou péčí takřka znemožnit dětem hřích. Musí pořád žít se svými žáky. Pod jakým názvem? Jako představený? Jako špeshoun? Nikoliv, nýbrž jako otec, jenž nenechá své děti nikdy samy, dokud jejich svoboda není výchovou zabezpečena.

Bez lásky není důvěry a bez důvěry není výchovy.

Učinit se milovanými, abychom milovaným učinili Pána Boha.

Heslem Dona Bosca bylo (a heslem salesiánů dosud je) latinské *Da mihi animas, cetera tolle* (česky Dej mi duše, ostatní si vezmi). Sv. Don Bosco jím chtěl vyjádřit, že důležité je pouze spasit lidské duše (zejména zanedbaných chlapců z ulic, jimž se věnoval), ostatní je podřadné. Pomyslně oslovován je zde Ďábel. Tato věta se nachází i ve Starém zákoně (Gn 14, 21)

Ohlas na adventní vigílii v Dolní Lhotě

Dne 28. listopadu 2015 jsem se zúčastnil adventní vigílie, která se konala v Dolní Lhotě. Já jako domácí jsem samozřejmě nemohl chybět na první celoděkanátní akci konané v našem novém kostele zasvěceném panně Marii Karmelské. Akce se zúčastnila nejen mládež klobouckého děkanátu, ale i lhotští farníci. Program začínal v 18 hodin zamyšlením s videoprodukcí. Následovala adorace, kterou doplňovala hudbou i zpěvem dolnohotecká chválová kapela. Troufám si říci, že všichni zúčastnění prožili během vystavení nejsvětější svátosti krásné chvíle. Své chvály, díky a prosby vyjadřovali zpěvem, máváním vlajkami, anebo jen soustředěným mlčením. Po adoraci následovala mše svatá sloužená za mládež našeho děkanátu. Na konci mše proběhly tradiční ohlášky a po požehnání byli všichni zváni na obcerstvení do pastorační místnosti. Na agapé, jak bylo toto pohoštění vznešeně nazváno, panovala skvělá atmosféra. Přátelské rozhovory u kávy, nebo čaje pokračovali do pozdních večerních hodin. Velké poděkování a uznání patří všem ženám a dívkám (případně i mužům), kteří tyto dobroty připravovali, protože si každý přišel na své. Poděkování patří samozřejmě taky organizátorům, kteří odvedli skvělou práci. Podle mého názoru není lepší způsob jak vstoupit do adventu než večerem stráveným s Bohem a posezením s přáteli u dobré bábovky, nebo chlebičku. (Jan Malota)

K zamyšlení

Moc působící změnu

„... pomoci ti budu, budu tě podpírat...“ (Izajáš 41:10)

Obcházíme semináře a konference a snažíme se najít bezbolestný lék, který by mohl rychle změnit náš život. Držíme dietu. Vstupujeme do klubů zdraví a nadšení nám vydrží asi tak dva týdny. Pak padáme zpět do starých kolejí. Nic se nemění. Čteme knížky o sebezdokonalení. Problém těchto knih ale je, že nám sice říkají, co máme dělat, ale nemohou nám dát sílu to udělat. Slyšíme věci jako: „Zbav se všech svých zlovyků. **Bud' pozitivní. Nebud' negativní.**“ **Jak to ale udělat? Kde najít sílu se změnit? Slovo „moc“ nebo „síla“ se v Novém zákoně objevuje padesát sedmkrát a používá se k popisu největší události, která se kdy stala –**

vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých. Stejná moc, která působila při jeho vzkříšení, je ti k dispozici, abys mohl změnit svůj život. Nejdůležitější věcí na světě je znát Krista a zažívat moc jeho vzkříšení. Pavel napsal: „*Chci ho znát, znát moc jeho vzkříšení...*“ (Filipským 3:10, B21). A také napsal: „*Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ... jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích...*“ (Efezským 1:17–20). Řecké slovo „dynamis“, které znamená „moc“, můžeme přeložit dvěma způsoby:

- 1) Jako „dynamit“, což vyjadřuje výbušnou sílu.
- 2) Jako „dynamo“, což znamená konstantní průtok energie.

V Kristu máš obojí. V něm můžeš rozbít řetězy, které tě svazují, i hranice, které tě omezují, a ještě dnes můžeš vítězně kráčet v jeho moci.

Slovníček

Bula (z lat. bulla) - papežský list důležitého obsahu

Beatifikace (z lat. beatificatio - „blahořečení“) - beatifikace je předposledním stupněm procesu kanonizace - Svatořečení (někdy nazývané také kanonizace) - autentické slavnostní prohlášení papeže, že určitý služebník Boží dosáhl patření na Boha v nebi, a proto může být veřejně uctíván; čili prohlášení za "svatého".

Svatořečení předchází velmi přísný a objektivní proces před příslušnou kongregací, přičemž je po prokázaných dvou zázracích na přímluvu příslušného Božího služebníka v době po prohlášení za blahoslaveného zapsán do seznamu svatých čili do Kánonu, proto se svatořečení nazývá také kanonizací.

Pro zasmání:

Já jezdím do práce Mercedesem,
někdy Volvem.

Podle toho,
který autobus zrovna přijede.

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota

*Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vincence Černocho,
faráře v Horní Lhotě v letech 1909 - 1927*

První zápis z farní kroniky Horní Lhota v novém roce 2016 je předem předznamenán smutnou událostí - odchodem na věčnost zdejšího faráře P. Vincence Černocho v listopadu 1927. Poslední zápis z jeho pera je z téhož roku, stvrzený ještě kanonickou vizitací 15.6.1927. Odchází v době, kdy ještě prožil téměř desetiletí počátku první republiky, kterou celý národ s nadšením a nadějami uvítal 28. října 1918, což ve své básni výstižně vyjádřil básník Karel Toman, kterou uvítal prezidenta. Vítězi, který vjíždíš do pražských bran, žehnej ti svatý Václav a Mistr Jan. Jenže to zůstalo pouhým přáním, skutečnost byla poněkud odlišná. Vždyť několik desetiletí trvající proticírkevní agitace, nejednou oprávněně, budily odpor celé veřejnosti.

Tento boj vyvrcholil po roce 1918 - Po Vidni Řím! Řím musí být souzen a odsouzen! Tábor je náš program! Kříže ze škol, protikatolická kampaň na Slovensku. Hned následujícího roku 1919, jak píše profesor arcibiskupského gymnasia v Praze Bl. Ráček SI, začali pražští učitelé ze škol odstraňovat kříže. I lidé nábožensky vlašni byli zdrceni, když viděli kříže vyčuhovati z popelu a smetí, jež vozkové na vozech ulicemi odvázejí. Asi 500 těchto křížů bylo uloženo v obecním dvoře ve valdštejnském paláci. Řád školských bratří a spolek katolických učitelů je koupili za 10 000 kor. a uložili v Joaneu. Některé rozbity, jiné si je tam zbožní Pražané rozebrali. Někteří ředitelé středních škol teroru neustoupili a kříže v ústavech zůstaly. Někteří je sňali, aby je uchránili před zneuctěním i od svedeného žactva způsobem nanejvýš urážlivým. Následoval venkov, sochy Nejsvětější Trojice, pomníky mariánské aj. káceny a strhovány, hanobeny, páleny. Nejvic surovostí zakusil sv. Jan Nepomucký, za 5 let v republice vylopueno 500 svatostánků atd. Novodobá socialistická Praha se horšila nad Mariánským sloupem na Staroměstském náměstí. Byl to pomník na počest vítězství katolické Prahy v 17. století nad luteránskými Švédy. V neděli 3. listopadu, šestého dne po převratě, rozjitřili socialističtí na Bílé hoře davu lidu proti bělohorským vítězům, kteří prý sloup postavili, a po návratu do města jej žižkovští socialisté barbarsky strhli a sloup se rozbil na tvrdé dlažbě na mnoho kusů. /B.R. Čs. děj./ Proti tomuto boji se zprvu postavila (musím se ovšem zmínit o statečných projevech Pekařových a Šustových - prof. historie) jen lidová strana. Vyrostla právě z tohoto boje a na tomto boji - svědectví o tom, že katolické vědomí v některých vrstvách národa, zejména chudších a na zachovalé Moravě, bylo ještě přese všechno živé. Jakmile protikatolický boj ztratil na síle, začala řídnout i lidová strana.

P. Černoch se ještě v zápisu z r. 1926 zmiňuje o úpravě kongruy - t.j. z lat. souhlasící, souhlasný, přiměřený - před r. 1948 to byl příplatek státu k důchodům duchovních (byla zrušena při zavedení platů duchovních ze státní pokladny). Tato, jak píše P. Černoch, prošla s hrozným lomozem a obstrukcí socialistů a komunistů. V čem tkví příčina takového jednání? Jan Čep, náš český prozaik, píše: Věta o povinné třídní nenávisti je jednou z hlavních zásad marxismu a splývá denně z pera komunistických žurnalistů a z úst komunistických agitátorů. Každý opravdový komunista, bojovník za nový a lepší svět a za nového a lepšího člověka, prý je povinen nenávidět až do hrobu, až do úplného zničení ty, kteří také třeba usilují o nový lepší svět a o obnovení vnitřního i vnějšího člověka, ale kteří si tuto obnovu představují jinak než komunisti, kteří se zejména nemohou smířit s tím, že by

nevyhnutelnou a hlavní podmínkou této obnovy měla být nenávisť. /Č. J. Poutník na zemi, Proglas Praha 1998/.

Proto prosme a mějme na paměti slova III. eucharistické modlitby: "Smiluj se nad svými rozptýlenými syny, abychom všichni byli jedno v tobě."

P. Černoch ve svém zápise pokračuje - červen 1926 od 1-20 deštivý, lijavce všude, i u nás, louky zaplaveny, na polích způsobeny škody, práce stojí, i ovoce padá ze stromů! Bůh buď nám milostiv! Průtrže mračen i povodně v celé republice. Zvláště bohaté úrodné kraje velmi postiženy. V červnu prošla nová úprava kongruy s hrozným lomozem a obstrukcí socialistů i komunistů. Občanské strany i opoziční pro ni hlasovaly. Ale nebude to příliš velké zlepšení, neboť bude se mnoho strhovati. V srpnu kostel vymalován od malíře Šubrtů z Ludkovic nákladem 5 000 K (v tom práce zednické i natěračské), dveře hlavní nové, okna, varhany, natřeny.

Léta Páně 1927. Na Smrtnou neděli společně přijímání Orla - 106 comm. Na Květnou neděli společně přijímání odbočky družin katolických žen a dívek ze Sehradic - 101 comm. 25. května Nanebevstoupení Páně první sv. přijímání školáků - 16. 27.5. po třetí zvolen prezidentem Masaryk! Viděl při kanonické visitaci 15. června 1927 Václav Strniska, děkan, Jaroslav Fridrich, konkomisář.

Léta Páně 1927. Dne 30. října těžce onemocněl pan farář Vincenc Černoch, byl odvezen do nemocnice Milosrdných bratří do Vizovic, kde zemřel dne 1. listopadu 1927. Jeho mrtvola byla za účasti mnoha farníků pohřbena slavnostně. Dne 15.12. nastoupil jako administrátor Karel Kolář a zůstal tady až do 4.4.1928. Dne 4. dubna byl instalován nový důstojný pan farář Jan Hazuka. Vidimus in Visitatione Generali die Aprilis 28.1928 nomine Reverendissimi Domini Archiepiscopi Dris Leopoldi Prečan peracta. Praepositus Mons. Emanuel Snášel Visitator generalis, Dr. Adalb. Tichý Commisar. Visitat. Po generální visitaci, při níž konkurenční výbor projevil ochotu opravit farní budovu chopil se rázně nutných oprav nový farář.

*Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění (Církev dnes)

Ve vnitřním životě církve, jak nás informuje Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR, je v této kapitole přisuzována velká úloha na proměně světa prací. Platformou /čl. 24/ pro uskutečňování tohoto poslání je pro křesťana společenství, jehož kořenem je samotný způsob Božího bytí - Boží trojice - i definitivní forma budoucí proměny celého stvoření, totiž jeho sjednocení v Kristu. Podle tradiční struktury církve je základním prostorem uskutečňování žitého křesťanského společenství farnost, kterou by měl charakterizovat duch otevřenosti, vstřícnosti, důvěry, úcty, upřímnosti a komunikace v lásce. Dnes však často mnozí křesťané zažívají takové skutečné společenství nikoli v územně vymezené farnosti, nýbrž v rámci menších komunit či nových hnutí, tvořených mnohdy na ekumenickém základě. V nich se křesťané, a většinou právě laici, snaží o dokonalejší duchovní život, o prohlubování lásky ke všem lidem, o šíření křesťanské víry jako radostné zvěsti, praktikují různé formy apoštolátu a chtějí tak mít podíl na obnovování

života celé společnosti křesťanským duchem. Zdá se, že stále významnější roli hrají právě tzv. "malá církevní společenství". Řada laiků /čl. 25/ usiluje o otevřenost, důvěru a život společenství ve farnosti. Mezi farníky se však najdou i pasivní nebo naopak destruktivní typy. Překážky vytváření skutečných farních společenství ze strany laiků spočívají: v pasivitě velké části laiků, v neschopnosti respektovat odlišnosti druhých a dokázat ji pozitivně využít ke společnému dílu, v udržování dávno nefunkčního modelu, v němž je farář považován za rozhodující autoritu ve všem, co se týká života farnosti - od stavebních prací přes hudební vystoupení až k organizování akcí pro mládež a rady manželům. Farnost není jenom územní jednotka či "okruh lidí" spravovaný farářem, je to společenství lidí se vzájemnými vztahy a odpovědností. K těmto problémům české katolické církve se o. Petr Kolář SI vyjadřuje ve svých H o v o r e ch jednak obecně, co jich vůbec za 2 000 let s církví bylo. V každé době jsou místa, která jsou v tomto ohledu křehčí, snad bolavější. V naší české kotlině je takovou dlouhodobou bolestí její intelektuální chudoba. Výjma sporného pokusu reformních kněží po první světové válce, jsme my, čeští katolíci, za posledních 400 let ničím nepřispěli ke křesťanskému rozměru evropské duchovní tradice. Bohužel to platí nejen o teologii, jako neoborník mám pocit, že výrazně se z toho vymyká jen umění, a nemyslím přitom jen barokní architekturu, ale i na věci novější, např. na českou secesi, urbanismus, hudební skladatele nebo třeba na film. Na otázku co ho nějak hlouběji trápí, odpovídá: "Upřímně řečeno trápí mě, že jsem v českém prostředí nenašel místo, na kterém bych mohl aspoň trochu spoluovlivnit směřování českého katolicismu, směrem, o němž jsem přesvědčen, že vede do budoucnosti. V polovině devadesátých let jsem to vnímal jako křivdu. Mám dodnes pocit, že zatím u nás společnosti i církve směřují jinam než do té Evropy, do které, jak pořád věřím, patříme. Zatím jsme obráćeni částečně do minulosti a částečně pokračujeme po cestě vytyčené komunisty, a to je samozřejmě rozporuplné." Tím pro domácí prostředí byl nesnadno stravitelný, jak poznamenává Petr Příhoda v r. 2011. Domnívá se, že ono směřování je zpravidla výslednicí úsilí mnoha lidí a skupin a pozná se až s odstupem času. Přesto se náš. o. Petr Kolář SI, na rok 75letý, svým reálným působením zasloužil přinejmenším o oživení vnitrocírkevní komunikace, do níž vnášel závažná témata i způsob, jak o nich rozmlouvat, a že to mnozí i cítí. Budiž mu za to dík!

O poslání laiků je v Závěrečném dokumentu PS katol. církve v ČR pojednáno více i v pozdějších kapitolách. Přesto bych se však rád zmínil o významné kněžské osobnosti, rodáka z našich jihomoravských Čejkovic prof. ThDr. Dominiku Peckovi, který těmto problémům, mnohdy za nelehkých situací, věnoval min. 60 let svého plodného života během minulého století. V novější publikaci Osobnost Dominika Pecky /2012/ autor Petr Husák poznamenává, že Pecka v souvislosti se svými úvahami o církvi rovněž promýšlel i situaci moderního člověka a poukazuje na to, že modernímu člověku opravdové společenství chází, a tak jej hledá např. v komunistickém kolektivismu. Moderní duch je sklíčen osamocenosť a touží po společenství. Za všemi náhražkami společenství, jež se mu nabízejí, tuší blízkost pravého, niterného a organického společenství, jež jest Corpus mysticum, společenství všech se všemi v Kristu Ježíši. Těmito reflexemi Pecka naznačuje snahu oslovit nejen katolíky, případně vlažné katolíky, ale společenství církve jako mystického těla Kristova mělo být v jeho podání nabídkou i pro hledající či různým způsobem nevěřící. S pojetím církve jako mystického společenství korespondovala snaha o aktivizaci laiků. Zde je nutno zmínit kontext papežské iniciativy z poč. 20. let 20. století, kterým byla Katolická akce. Ta měla představovat jednu z forem veřejné angažovanosti

katolíků po 1. sv. válce. Papež Pius XI. ji vyhlásil encyklikou Ubi arcano v r. 1922. "Jejím hlavním smyslem bylo posílení vlivu laického prvku v církevních strukturách a v pastoraci. Laici byli do této doby v církevních strukturách vědomě přehlíženi a hlavní vliv si v nich udržoval klerický prvek. Katolická akce měla tedy tento nepříznivý stav poněkud korigovat, ale již od počátku si i zde kněží udrželi rozsáhlý vliv (J. Šebek, 2006). Katolická církev v ČSR se Katolickou akcí začala výrazněji zabývat až v r. 1927. Katolická akce neměla být dalším z mnoha katolických spolků, ale měla naopak prostoupit stávající spolky a především aktivizovat věřící k tzv. laickému apoštolátu, který spočíval v "... evangelizaci společnosti, znamenající jednak inkorporaci katolických myšlenek do jednotlivých společenských prostředí, kde se laici pohybovali (vnější forma evangelizace), a jednak snahu získat pro aktivní působení v církevním společenství ty, kdo byli na jeho okraji (vnitřní forma evangelizace) /J. Šebek/

*Mgr. Vladimír Měřinský
Pokračování příště*

Pořad bohoslužeb v lednu 2016 – farnost Újezd

1. ledna : Pátek Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky Za + Josefa Vašíčka, živé a + pracovníky stavební firmy.	FŠ SJ Ra FLu
2. ledna : Sobota Sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského biskupů	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Vašíčkovy, dvě sestry, stařečky, dar zdraví pro nemocné osoby, hojnost darů Ducha svatého pro celou živou rodinu a duše v očistci	Ku
3. ledna : Neděle 2. neděle po Narození Páně	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky Na dobrý úmysl	An SV Am SJ
4. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za živé a zemřelé členy Kráčalíkovi a Zvonkovi	Ov
5. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Vlčkovu, Pavelkovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny	
6. ledna : Středa Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Kráľů)	6.30 Új.: 15.30 Új.: 17.00 Dr.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Baloucha, rodiče z obou stran, jejich syny, zetě, vnuky a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodiče Kozubíkovy, syna Aloise a živou rodinu	SV SJ ŠF MJ
7. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Jana a Marii Pavelkovy, jejich rodiče, zetě Františka a Josefa, celou + rodinu a dary Ducha svatého pro živé rodiny	
	15.30 Új.:	Za + rodiče Častulíkovy, dceru, syny, zetě, duše	

8. ledna : Pátek Ferie	17.30 Sl.:	v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise Váňu, jeho rodiče, + rodiče Františku a Jana Šimonů, syna, jejich rodiče a sourozence, a Boží ochranu pro živou rodinu	An
9. ledna : Sobota Ferie	16.00 Lo.: 18.00 Új.:	Za + Marii Hlavičkovou, rodiče, dva bratry a švagrovou Večer chval	FŠ
10. ledna : Neděle Svátek Křtu Páně Konec doby vánoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Kořenkovy a Ludíkovy, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu. Za + manžela a syna Dubcovy, dvoje rodiče, Boží ochranu a pomoc pro živé rodiny a duše v očištění Za farníky (<i>sv. křest</i>)	Ku SV ČR SJ
11. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + Františka Černobilu k nedožitím 80 rokům, dar zdraví pro živou rodinu	SJ
12. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Hübnerovu, Andrysovu, + Milana Vyoralu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
13. ledna : Středa Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Častulíka a nemocnou osobu	FŠ
14. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Raškovy, dvě dcery, dva zetě, dvoje prarodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
15. ledna : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu. Za + Bohuslava Kozubíka, jeho rodiče, bratry, sestry a Boží ochranu pro živou rodinu	SV
16. ledna : Sobota Sobotní památka PM	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Ladislava Papeže, jeho + rodiče a dar zdraví pro živou rodinu	Ku
17. ledna : Neděle 2. neděle v mezdobí Sv. Antonína Velikého, poustevníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za Oldřicha Drgu, nemocnou manželku, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Michalčíka, rodiče, P. Františka Michalčíka, sourozence a dary Ducha svatého pro živé rodiny Za + Stanislava Mikulku, rodiče Urubkovy, dva syny, staříčky a Boží požehnání pro živou rodinu Za starší občany z Drnovic	An SV FLu KMa
18. ledna : Pondělí P M, Matky Jednoty křesťanů	15.30 Új.:		Ov
19. ledna : Úterý Ferie	15.30 Új.:		
20. ledna : Středa	15.30 Új.:	Za + rodiče Okaté, Ovesné, + manžřely	

Sv. Fabiána, a Šebestiána, mučedníků	17.30 Sl.:	Pastyříkovi, Jana Václavíka Josefa Holíka, dceru, zetě a dar zdraví pro živé rodiny	JM
21. ledna : Čtvrtek Sv. Anežky Římské, panny a mučednice	17.00 Dr.:	Za poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní	
22. ledna : Pátek Sv. Vincence, jáhna a mučedníka	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Jana Machů, syna, zetě, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Petřů, rodiče z obou stran, jejich + děti, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu	Ov
23. ledna : Sobota Sobotní památka PM	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky	FŠ
24. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Františka Sáleského, biskupa a učitele církve	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Častulíkovi , dceru Ludmilu, rodiče Fojtů a dar zdraví pro živé rodiny. Za+ Františka Váňu (výroční mše sv.) Za + Ladislava Janoše (výroční mše sv.) Za Ludmilu Opravilovu, prarodiče Opravilovi, syna Miroslava a boží pomoc pro živou rodinu	SV SJ ŠF MJ
25. ledna : Pondělí Obrácení sv. Pavla	15.30 Új.:		SJ
26. ledna : Úterý Sv. Timoteje a Tita	17.00 Dr.:	Za + rodinu Hříbkovu, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží pomoc pro živou rodinu	
27. ledna : Středa Sv. Anděly Mericiové, panny	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za zemřelého Petra Kozubíka, manželku Marii a syna Petra. Za + Miloslava a Marii Váňovy, dceru Jaroslava, + rodiče, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu	SV
28. ledna : Čtvrtek Sv. Tomáše Akvinského, kněze	17.00 Dr.:		
29. ledna : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Kráčalíka, rodiče Kráčalíkovy, ochranu Boží pro živou rodinu a duše v očistci Za + Bohuslava a Ludmilu Šústkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	SJ
30. ledna : Sobota Sobotní památka PM	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Doleželovu, Hlavičkovu, Tenčíkovu a duše v očistci	FŠ
31. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Jana Boska, kněze	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miroslava Mísaře (výroční mše sv.) Za + Zdeňku Machů s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky	Ku SV ČR Ov

Pořad bohoslužeb - farnost Horní Lhota

1. ledna : Pátek		
------------------	--	--

Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE	9.00 HL.: 10.30 DL.:	
2. ledna : Sobota Sv. Bazila Velikého a Řehoře Nazián. biskupů	17.30 HL.:	Za zemřelou Miriam Šenovskou a rodinu Šenovskou
3. ledna : Neděle 2. neděle po Narození Páně	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + rodiče Žáčkovy, Maňasovy, jejich děti, dar zdraví, Boží požehnání pro živé rodiny a duše v očistci Za + Annu Vodičkovu, manžela, rodinu Mikuláškovu a dar zdraví pro celou živou rodinu
6. ledna : Středa Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	16.00 HL.: 17.30 DL.:	
7. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00 HL.:	Za rodiče Hložánkovy, dceru, zetě, snachu a nemocného syna P. Radima Hložanku
8. ledna : Pátek Ferie	17.30 DL.:	Za + bratra, jeho manželku, rodiče a Boží požehnání a dar víry pro živou rodinu
9. ledna : Sobota Ferie	17.30 HL.:	Za členy živého růžence (Horní Lhota)
10. ledna : Neděle Svátek Křtu Páně Konec doby vánoční	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za děti, které byly pokřtěné v roce 2015 a za rodiny, ve kterých budou vyrůstat Za děti, které byly pokřtěné v roce 2015 a za rodiny, ve kterých budou vyrůstat
11. ledna : Pondělí Ferie	17.00 Se.:	Za + Vojtěcha a Martina Hofschneiderovi, Vlastu Lukošovu, živou i + rodinu a duše v očistci
14. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00 HL.:	
15. ledna : Pátek Ferie	17.30 DL.:	
16. ledna : Sobota Sobotní památka PM	17.30 HL.:	Za + Annu a Karla Pláškovy, dceru Martu, celou živou a + rodinu s prosbou o požehnání, ochranu a za duše v očistci
17. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí Sv. Antonína Velikého, poustevníka	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za duše v očistci, na které nikdo z příbuzných nepamatuje, s prosbou o Boží milosrdenství
18. ledna : Pondělí Panny Marie, Matky Jednoty křesťanů	17.00 Se.:	Mše sv. a Mariánské večeradlo (<i>P. Stráž</i>)
21. ledna : Čtvrtek Sv. Anežky Římské,	16.00 HL.:	Za + Aloise Hustého, syna Stanislava, rodiče Husté a Koldůškovy, Františku Rafajovu, duše v

panny a mučednice		očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
22. ledna : Pátek Sv. Vincence, jáhna a mučedníka	17.30 DL.:	
23. ledna : Sobota Sobotní památka PM	17.30 HL.:	Za + Anežku Žáčkovu, manžela, sestru Marii, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
24. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Františka Sáleského, biskupa a učitele církve	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + rodiče Kunderovy, rodiče z obou stran, sourozence, dar víry, zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny Za Annu Váňovu, rodiče Váňovy a Babáčkovy, živou a + rodinu
25. ledna : Pondělí Obrácení sv. Pavla	17.00 Se.:	Na poděkování za přijatá dobrodíní
28. ledna : Čtvrtek Sv. Tomáše Akvinského, kněze	16.00 HL.:	
29. ledna : Pátek Ferie	17.30 DL.:	Na poděkování za děti ve společenství „Děti víry“ s prosbou o požehnání pro jejich rodiny
30. ledna : Sobota Sobotní památka PM	17.30 HL.:	
31. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Jana Boska, kněze	9.00 HL.: 10.30 DL.:	Za + rodiče Hubáčkovy, dva syny a celou + rodinu Za + rodiče Vlčkovy a Vodičkovy, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu

Volné mše svaté si můžete objednat nejlépe e-mailem, když na našich webových stránkách www.farnostujezd.cz na horní rám kliknete na nápis Mše 2015 a tam vyplníte objednávkový lístek. Tam také najdete aktualizovaný kalendář obou farností.

ZPRÁVY A INFORMACE

Divadelní představení Vánoční koleda. V minulém roce hostoval náš občasný divadelní soubor farností Vlkoš v Loučce se hrou *Někdo je za oponou*. Představení bylo benefiční – na podporu výstavby kaple v Loučce. Také letos jsme přijali pozvání a představíme se hrou na motivy povídky Charlese Dickense *Vánoční koleda*. Pokud tuto vánoční klasiku znáte, víte, že je to příběh proměny zapšklého lakomce, majitele písárny, kterého postupně navštěvují duchové Vánoc. Náš divadelní souboreček je složen převážně z děvčat, takže jsme se tento příběh rozhodli upravit pro ženské postavy. Ze staroanglické písárny jsme udělali prosperující módní salón, z chamtivého pana Scrooga chladnou a egoistickou majitelku salónu slečnu Scroogovou, z písaře módní návrhářku a podobně. Jak to dopadlo a zda se podaří slečně Scroogové její vánoční proměna se dozvíte **v neděli 17. 1. 2016 v 16,00 hodin** v sále kulturního domu v Loučce.

Tomáš Just, Vlkoš

Tříkrálová sbírka na Charitu se uskuteční v sobotu 9. ledna v našich farnostech. Požehnutí koledníkům bude ohlášeno, pravděpodobně jako v minulém roce v pátek v Újezdě a ve Slopném při mši svaté, případně v sobotu ráno.

Pastorační plán pro nastávající rok – doplnění. Adventem jsme vstoupili do Roku milosrdenství, který vyhlásil Svátý otec František a vybízí, abychom využili duchovních darů, které tento rok, jež se bude slavit způsobem, který dosud neměl v církvi obdoby (brány milostivého roku v diecézích, nabídka odpuštění hříchů i za vážné hříšné činy, které jinak jsou vyhrazeny papeži), nabízí. Rád bych nabídl přípravu na svátosti, především svatého křtu, smíření, eucharistie a biřmování těm, kteří je dosud nepřijali a rádi by začali, obnovili či prohloubili své společenství s Kristem. Také bych rád zvláště v tomto roce využil své znalosti církevního práva a pomohl těm, kteří chtějí zplatnit své civilní manželství před Bohem, pokud to bude možné. Rád se budu věnovat rodičům, kteří chtějí odpovědně vychovávat své děti a postavit je dobře připravené do života a to ať v soukromí zpovědnice, nebo při společných setkáních. Zvláště se těším na setkání s rodiči našich třetňáků, kteří se připravují k prvnímu svatému přijímání. S vděčností přijmu pozvání k těm, kteří pro své stáří nebo nemoc nemohou přijít na bohoslužby do našeho krásného kostela, abych jim doma posloužil udělením svátosti nemocných a Eucharistie. Prosim, aby zjemci o přijetí svátosti biřmování, případně ostatních iniciačních svátostí, se co nejdříve přihlásili dle pokynů na farních webových stránkách.

Co nás čeká v letošním roce na poli péče o naše kostely a církevní objekty. Ve farnosti **Horní Lhota** byl v uplynulém roce 2015 vymalován farní kostel, vyměněna elektrická světla v kostele a v sakristii, opravena okna. Rád bych touto cestou poděkoval všem, kteří přispěli svými finančními dary i osobní pomocí při pracích jak při stavbě lešení, nebo úklidu kostela. Kromě finančního daru Obecního úřadu Sehradice (5.000,-- Kč), byla všechna vydání hrazena ze sbírek v kostele a darů věřících. Ve filiálním kostele v **Dolní Lhotě** byl zavěšen zvon, pořízena zpovědnice a dokončovaly se postupně především stolářské práce. Vydání činilo 136.023,-- Kč. Také dluh učiněný na dostavbu kostela byl částečně splacen částkou 300.000,-- Kč. Na vydání přispěla obec Dolní Lhota částkou 100.000,-- Kč. Vše ostatní bylo ze sbírek a darů věřících. Všem obětavým dárcům upřímně Pán Bůh zaplať. V letošním roce budeme podle možností v Dolní Lhotě pokračovat v dokončení chodníku z pravé strany kostela, budování parkovacích míst, schodiště na věž a dřevěné ostění. Letošní praxe ukázala že v budoucnu bude vhodnější evidovat příjmy a vydání pro oba kostely zvlášť, i když farnost zůstává jedna a má jedno účetnictví.

V újezdské farnosti v letošním roce oslavíme 20 let kostela ve Slopném (14. července) a 25 let kostela v Drnovicích (21. července). Věřící občané Slopného plánují k této výroční slavnosti opravit fasádu kostela. V Drnovicích bychom rádi přistavili předsín před zákristii, čímž by se zamezilo úniku tepla v zimě (což se osvědčilo zdvojením zadních dveří), a zároveň by vznikla malá odkládací místnost pro úklidové prostředky, aby ženy nemusely zvláště v zimě se brodit sněhem pro kýble a smetáky přes celý hřbitov. Ve farním kostele v Újezdě bude třeba obnovit nátěr dveří a provést drobné opravy na fasádě zvláště z pravé strany kostela. Farní budova potřebuje rovněž nátěr oken a dveří.

V uplynulém roce 2015 došlo také k navrácení části majetku (pole a les), který byl farnosti zabaven komunistickým režimem. Převážná část polí z farnosti újezd byla na základě pachtovní smlouvy pronajata Agropodniku Polfin Ploština. O využití pozemků patřících

farnosti Horní Lhota se zatím jedná. V Drnovicích byla vykoupena horní část hřbitova, která, jak bylo zjištěno, nebyla součástí pozemku zakoupeného na zřízení hřbitova v roce 1991, nýbrž náležela celkem šesti vlastníkům. V újezdské farnosti od zbudování kostela v Drnovicích a pak ve Slopném bylo vždy jen jedno účetnictví a nebyly žádné podstatné problémy, za což jsem všem farníkům velmi vděčný. *P. Jan Můčka*

Připravuje se celonárodní pout' do Krakova v rámci Roku milosrdenství. Je plánována na sobotu 28. Května 2016. Podrobnější informace budou dány během jarních měsíců.

Opravte si, prosím číslo účtu, na který bylo možné přispět na tisk farního měsíčníku. Vloudila se nám chyba. Správné číslo účtu je 105523676/0300. Ostatní v prosincovém měsíčníku je správné. Při zaslání peněz na účet s chybným číslem bude částka vrácena s tím, že účet neexistuje. Při podání elektronicky nelze příkaz vystavit. Omlouváme se.

Centrum pro rodinný život v Olomouci nabízí mnoho pastoračních podnětů věřícím od školních dětí (katechetské centrum) přes dospívající mládež (pobyty v Rajnochovicích, přípravy na biřmování) až po péče o lidi osamělé a seniory. Je možné se na ně obrátit na těchto adrestách: *Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2 779 00 Olomouc, tel.: 587 405 250-3 www.rodinnyzivot.cz; CPRŽ na Facebooku www.rodinnyzivot.eu www.rodinadnes.cz*

Příprava dětí k prvnímu svatému přijímání. Slavnostní představení dětí bude jako každý rok 2. února o svátku Uvedení Páně do chrámu, kdy si děti posvěť své křestní svíce, se kterými budou v den prvního svatého přijímání obnovovat svůj křestní slib. Prosím rodiče, aby věnovali přípravě svých dětí na setkání se Spasitelem ve svátosti smíření a Eucharistii velkou pozornost a také se účastnili příprav rodičů, která bude zahájena rovněž v lednu.

SKUPINY ÚKLIDU

kostelů v lednu 2016

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné : Dolní Lhota:

2.1.:	8.	9.	14.	3.
9.1.:	9.	10.	15.	4.
16.1.:	10.	11.	1.	5.
23.1.:	11.	1.	2.	6.
30.1.:	12.	2.	3.	7.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností Újezd a Horní Lhota. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; farář: 603154041, kaplan: 731402040; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Uzávěrka každého čísla dvacátého dne předcházejícího měsíce. Své příspěvky, dotazy, názory, odevzdávjte prosím na faře, nebo e-mailem. Webové stránky: www.farnostujezd.cz; www.farnosthornilhota.cz.